

HUN BYGDE FJELLPARADISSET

Kontrasten er uenkelig stor mellom å slenge i hop vaffelrøre på sin egen fjellkafé og levere geofysiske forskningsdata til store oljeselskap. Ellen Eckhoff Planke sier ja takk – begge deler.

TEKST: ANNE GRETE NORDAL FOTO: ELLEN ECKHOFF PLANKE

– FOR ANDRE

Unike omgivelser:
Dovrehytta ligger på 960 m.o.h på Skogsætrin i Dovre kommune på grensen mellom snaufjellet der 2000 meters toppen rager opp og trolleskog med eldgammel malmfuru lavere i terrenget.

Samlingssted: Påskeskirenn er fast ingrediens for gjestene.

Viser vei: Passe mål fra Høvringen

Arkitektur tilpasset fjellet: Pulltaket tar opp i seg fjellets former, og store vinduer sørger for at gjestene kan nyte den enestående naturen fra serveringsstuen.

DETTE VILLE JEG IKKE OPPLEVD PÅ KAFÉ I OSLO

I boks: Byggetillatelsen feieres med champagne, fra venstre Ellen med minstemann, ektemann Sverre og arkitekten Jann-Ove Larsen

Hvert år i begynnelsen av februar lar Ellen Eckhoff Planke (37) forskning på mikropaleontologi og utvikling av 3-dimensjonale seismikk-systemer ligge igjen på kontoret i Oslo for å gi seg fjelllivet i vold. Da er det på tide å åpne Dovrehytta for drift for sesongen.

Sammen med mannen Sverre Planke kjøpte Ellen Eckhoff Planke i 2002 det gamle serveringsstedet Dovrehytta på Skogsætrin 960 m.o.h. i Dovre kommune. Knappe to år senere kunne ekteparet ønske velkommen til en ny arkitektonisk spennende hytte i fantastiske omgivelser. – Målet er å lage et samlingssted for turister og fastboende på Dovre og Høvringen. Vi ønsker å skape et sted som skal skille seg fra normale turisthytter der vi kan formidle kunnskap om natur og miljø, sier Ellen Eckhoff Planke.

Historien startet sommeren 2002. Ellen og Sverre var ute og gikk tur i Høvringen-området. De fikk øye på «Til salgs» skiltet utenfor den gamle Dovrehytta som hadde vært stengt de siste årene. – Hmm, lurer på hva de skal ha for den, var den første tanken min, forteller Ellen. Dermed var spiren til et prosjekt allerede sådd. Vi ringte megler og begynte å vurdere om vi skulle tørre å sette i gang. For én ting var vi fast bestemt på – at skulle vi først kjøpe stedet, skulle vi drive det som fjellkafé. – Jeg er glad i å gå i fjellet, og setter veldig pris på hytter i fjellet der folk kan gå inn og kose seg. Nå hadde jeg sjansen til å gi noe slikt til andre, sier Ellen.

SPEISIELL ARKITEKTUR. Ekteparet Planke kjøpte Dovrehytta, men fant fort ut at hytta var i så dårlig forfatning av den måtte rives. – Vi fikk det lokale brannvesenet til å brenne hytta som en brannøvelse. Det var litt av et skue da den gamle hytta gikk opp i flammer. Samtidig begynte vi å tegne på en ny hytte. En venn av oss – arkitekt Jann-Ove Larsen fra LPO arkitektur & design, har tegnet den nye hytta. Han har tidligere vært med på å bygge Rena leir, og ga oss ideen om å bruke massivtre, forklarer Ellen. Resultatet er 32 cm tykke vegger av massivt tre satt sammen med treplugg og kledd hovedsakelig med ubehandlet kjerneved av furu som spon og liggende panel. Massivtre har usedvanlig god isolasjonsevne og brannsikkerhet. Store vinduer sørger for lys og åpner mot utsikten fra serveringsstuen. Formen på hytta bygger på fjellets former med skrå vinkler som åpner seg opp mot dalen. Helt knirkefritt gikk ikke byggeprosessen. Ellen forteller om en lang prosess med Dovre kommune som var skeptisk til pulltak. Først etter at ordfører og formannskap var på befaring med byggherrer og arkitekt, ble de overbevist om at dette var estetisk pent.

– Vi har fått til å bygge noe vi aldri ellers ville få bygge på fjellet. Hytta har blitt en attraksjon. Vi har fått utrolig mange positive tilbakemeldinger på bygget fordi det er så spesielt. Det har kostet over fem millioner kroner, noe vi opprinnelig hadde håpet å få dekket inn ved drift, men

hittil har det nok blitt mer attåtutgift enn attåtånering, ler Ellen Eckhoff Planke.

FAMILIEN TRÅR TIL. Lite aner nok den gjennomsnittlige vinter- og påskeferiegjesten på Dovrehytta at det er en forsker i mikropaleontologi som serverer dem kaffe og vafler med rømme og syltetøy.

– Vi har behov for å være minst to personer for å drive. Med en veldig konsentrert sesong fra begynnelsen av februar og fire uker pluss påsken er det ikke så lett å få tak i hjelp. Vi baker alt selv – boller, kaker og pizza, i steinovn i tilknytning til peisen i serveringsstua. Favoritten er store solskimmsboller som vi selvfølgelig kaller Dovreboller. Dessuten har vi kjøpt en stor kaffemaskin med melkesteamer for å kunne tilfreds- stille litt mer moderne kaffevaner.

Hittil har hytta blitt veldig godt besøkt. Cirka fem kilometer nord for Høvringen, er den et passe mål for en fin familietur. Mange utlendinger – danskere, nederlendere og tyskere er innom. Hittil har jeg tatt med meg minstemann som er fem år under oppholdene. De andre barna våre på 13, 14 og 16 kommer i feriene. Da jobber de gjerne i kaféen. Det er en drøm for alle under å stå i en kasse. De får en helt spesiell erfaring, og blir åpne og sosiale. Andre familiemedlemmer trår også til.

BLIR KJENT MED FOLK. – Det gir meg utrolig mange positive opplevelser å kunne glede mennesker og se at de blir så

glade for at vi gir dem noe. Jeg setter meg ned hos folk og prater. Folk er mer åpne ut i naturen, og jeg kommer nær mennesker jeg ellers aldri ville truffet. Dette ville jeg aldri opplevd på kafé i Oslo, sier Ellen. Hun fremhever også hvor fint det er å komme inn i et lokalsamfunn og bli kjent med lokalbefolkningen. – I Dovre kjenner folk hverandre. Lokaldemokrati får en betydning. Du kan ringe til ordføreren, delta i kommunestyret og oppleve å bli lyttet til.

– Etter hvert håper jeg vi skal kunne formidle kunnskap om natur og miljø. Vi planlegger å belyse temaer som friluftsliv og fjellsport, geologi, biologi og klima, dessuten lokal seterkultur og historie. Med plakater, bøker og gjenstander som steiner, fossiler, planter, dyr og håndverk. Dessuten vil det være tilgjengelig pc, mikroskop, kart, turforslag, brosjyrer og vitenskapelige artikler på hytta.

FRA TOKT I NORSKEHAVET. Når Ellen er på fjellet passer mannen Sverre Planke «butikken» hjemme i Forskningsparken på Blindern i Oslo. Han er daglig leder, og Ellen er ansatt i selskapet VBPR – Volcanic Basin Petroleum Research som de startet og eier sammen. Selskapet driver forskning og utvikling innen geologi, geofysikk og seismikk, og leverer konsulenttenester til oljeindustrien.

Ellen Eckhoff Planke er cand.scient innen mikropaleontologi. Hun har studert mikrofosiller som det er mer enn hundre tusen arter av. De brukes blant annet til å datere

Naturmaterialer: Hytta er bygget i massivtre. Det er ikke brukt spiker eller skruer, bare trepluggger.

VI GIR GJESTENE VÅRE NOE DE IKKE FÅR ANDRE STEDER, OG VI GIR UNGENE VÅRE GODE VERDIER.

Klar for tokt: Ellen Eckhoff Planke var på P-Cable tokt i Nordsjøen sist vår for å teste et seismikkinnmålingsystem hun har vært med og utviklet.

alder på sedimenter. Slik kunnskap er svært viktig å ha under brønnboring i forbindelse med oljeleting.

Selskapets navn Volcanic Basin Petroleum Research betegner et annet arbeidsområde, nemlig studier av hvordan vulkanske «elver» trenger seg gjennom sedimentære lag og kompliserer oljeselskapers lete- og borevirksomhet.

– På Grønland og i Sør-Afrika kan vi studere slike forhold i dagen. Disse stedene fungerer nærmest som et laboratorium for oss, sier Ellen Eckhoff Planke, og forklarer at kunnskapene derfra kan overføres til Norskehavet der vi har mye av de samme forholdene.

Sammen med Christian Berndt ved Universitetet i Southampton har VBPR utviklet og patentert P-Cable, som er en ny metode for å gjøre 3-dimensjonale seismiske

målinger fra skip. – Vi jobber blant annet sammen med Fugro Survey som samler inn seismikk over hele verden. Nå nærmer vi oss en kommersialisering av systemet. Siden 2001 har vi vært på syv tokt med systemet, og vi er på tredje versjon av det nye systemet. Sist vår var jeg ute tre uker i strekk med M/V Birkeland som er et fartøy drevet av Fugro Survey for uttesting av siste versjon av systemet. Det skjedde ting hele tiden, og jeg var rimelig sliten etter 18 timers jobbøkter hver dag. Jeg drømte litt om Dovrehytta da, må Ellen innrømme.

KONTRASTER OG SYNERGIER. – Jeg elsker å være ute i naturen, og det er en drivkraft for det vitenskapelige engasjementet å kunne kombinere det med feltarbeid ute. Selv om kontrasten er stor mellom det å røre sammen en vafelrøre kontra å drive forskning inn mot oljeindustrien, gir det synergieffekter. Det er morsomt å mestre nye ting. Jeg hadde aldri våget å starte Dovrehytta hvis jeg ikke hadde vært med og starte eget firma først. Fra fjelldriften lærer jeg mye om kundebehandling, det å snakke med folk, åpne seg og jobbe hardt. Fra min andre mer akademiske tilværelse er jeg også vant til å stå på, til å tenke raskt, lære meg nye ting.

– Ja, jeg er sliten når påsken er over, og det er mye å ta igjen på jobben i Oslo, men jeg ville aldri vært det foruten. Vi har fått realisert et utrolig flott sted. Vi gir gjestene våre noe de ikke får andre steder, og vi gir ungene våre gode verdier. Utenom sesongen bruker familien Eckhoff Planke Dovrehytta som sitt private eldorado. Nå gleder de seg til blåtimer og jul i fjellet.